

Frank's World, Theaterkollektief 395

talent-ontdekkende taak zouden kwijten. Ze verweerden zich door te stellen dat ze mee evolueerden met een aantal groepen waar ze zich mee verbonden hadden en dat ze niet wilden vastgepind worden op een zelfgekozen taakstelling in een welbepaalde fase van hun ontwikkeling.

Toch kan men momenteel moeilijk over een zekere malaise binnen de kunstcentra heen kijken. Een aantal groepen waarmee ze meegegroeid zijn (Stan, De Koe, Nova Zembra, Needcompany) zijn nu erkende gezelschappen met een 4-jaren-enveloppe; andere zijn ermee opgehouden of leiden een sluimerend bestaan (De Enthousiasten, Dito Dito). De kinderen zijn het huis uit; hoe om te gaan met de leegte die dat nalaat of, zo men wil, de ruimte die dat binnen de centra creëert?

Indien de kunstcentra blijven vasthouden aan de huidige gang van zaken

met de dubbelfunctie presentatie en productie zal men toch een stap terug moeten zetten, met nieuwe groepen of artiesten, en ontstaat daar een soort cyclus, van oppakken, meevoeren en afleveren. En zal het zaak zijn bij elke cyclus een nieuw publiek aan te boren dat die weg mee wil afleggen. Ik betwijfel of de consecratie van de bestaande manier van werken met de eraan verbonden cyclus een adequaat antwoord is op de problemen die zich nu stellen.

Nu de kunstcentra eindelijk het geld en de ruimte krijgen om jonge theatermakers te ondersteunen - dat is nu hun officiële taak - is er buiten die centra een nooit geziene hoeveelheid initiatieven ontstaan die zich om de jonge theatermaker bekommeren, en dit in alle mogelijke structuren. Zo neemt Malpertuis een aantal groepjes onder z'n hoede (Dinska Bronska, Mal du Siècle, e.a.), organiseert

NTG onder het oog van Sam Bogaerts een seizoen lang Het Salon, kan wie wil zich tonen op De Blanke Planken van Theatertheater i.s.m. Théâtre Varia, ontwikkelt de Beursschouwburg samen met CC De Zeyn en het CVA een presentatieplateau voor jonge groepen onder de naam Stagecoach en laat ook een centrum als Backstage in Gent zich niet onbetuigd, net zo min als een aantal culturele centra trouwens. Ten dele lokt het nieuwe decreet op de kunstcentra dat uit door geldt in het vooruitzicht te stellen voor de presentatie en ondersteuning van jong werk, anderzijds wijst dit op grote lacunes binnen dit domein.

Bestaande gezelschappen en grote structuren moeten zich bewust worden van hun grote verantwoordelijkheid naar doorstroming van acteurs toe. In aanzet leek het Salon van het NTG daarover te gaan. Het Salon had een soort speeltuin